

[Vagn Bro.]

Vel vedrører spørgsmålet om, hvor dommerens hovedsæde skal være, i og for sig ikke lovgivningsmagten, men det parti, jeg repræsenterer, vil alligevel meget alvorligt henstille, at man lader dommerens sæde blive i Terndrup og sørger for, at de to andre byer, Mariager og Hadsund, får et bidingsted. Når vi har ønsket dette, er det udfra den betragtning, at Terndrup er et gammelt tingsted, hvor der er fuldt tilstrækkelige bygninger til formålet. Rent sagligt kan jeg sige, at det er jo ikke ukendt, at dommeren ikke bor lige midt i retskredsen. Såvidt mig bekendt er forholdet i Skelskør—Korsør det, at dommeren bor i det ene hjørne af retskredsen, nemlig Korsør, og at politimesteren bor i det andet hjørne, nemlig Skelskør.

Jeg vil altså udfra den rent saglige betragtning, at der må ske en ændring med hensyn til de små retskredse, anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 7 om sammenlægning af Mariager retskreds med Hellum-Hindsted herreders retskreds. Det er ikke en anbefaling, der dækker hele mit parti, men vi fem udvalgsmedlemmer fra venstre går af de grunde, jeg her har nævnt, ind for dette forslag.

Jeg tror, jeg iøvrigt kan henholde mig til de bemærkninger, der er fremsat af udvalgets ordfører, det ærede medlem fru Edal Saunte, og jeg anbefaler altså, at tinget til sin tid stemmer for de ændringsforslag, vi alle er enige om, og som er tiltrådt af ministeren. Endvidere anbefaler jeg indtrængende, at man stemmer for ændringsforslag nr. 1 samt for ændringsforslag nr. 7, idet jeg iøvrigt gerne vil høre ministerens mening om spørgsmålet vedrørende hovedtingstedet i denne retskreds.

Thestrup: Jeg anbefaler lovforslaget med de ændringer, der er foreslået af hele udvalget, samt ændringsforslag nr. 7, forslaget om sammenlægning af Mariager og Hellum-Hindsted herreders retskredse, medens jeg ikke kan anbefale ændringsforslag nr. 1 om at udskyde afgørelsen vedrørende Københavns omegn til senere. Om enkeltheder vil jeg gøre følgende bemærkninger.

Det er min opfattelse, at der i Københavns omegn er et altovervejende ønske om at få en fordeling mellem forskellige

retskredse i stedet for en for hele området fælles byret eller birkeret. Jeg mener ikke, at vi kan bortse fra denne opfattelse indenfor hele dette område. Jeg kan heller ikke se, at der foreligger så store vanskeligheder ved at løse denne opgave, at det spiller nogen virkelig rolle. Jeg går ud fra som en selvfølge, at de principper, der hidtil er fulgt ved udvælgelsen af underretsdommere, vil blive fulgt også ved underretsdommerembederne i dette område.

Vedrørende ændringsforslag nr. 2 — sammenlægningen af Stege og Præstø retskredse — vil jeg bemærke, at vel kan jeg se, at det er kedeligt for en købstad, og ikke mindst for en mindre købstad som Præstø, at miste en embedsmand, enten det så er en dommer eller en politimester, men hele den store ændring, som dette lovforslag betyder i retskreds- og politikredsinddelingen, sker jo netop som en regulering, der er nødvendiggjort af udviklingen i befolkningsforholdene. I nogle egne af landet har der været en stærk befolkningstilvækst, i andre er folketallet dalende eller i alt fald stillestående. Nogle byer er vokset stærkt, andre har stået stille eller er gået tilbage.

Det kan ikke nægtes, at de to retskredse, vi her taler om, Stege og Præstø, hører til de stillestående og samtidig til de mindste i landet. Det kan vel næppe heller nægtes, at retskredse af denne størrelse ikke giver tilstrækkeligt arbejde for en dommer. Jeg kan da ikke se rettere, end at det ikke kan forsvares at opretholde dem hver for sig.

Jeg vil i anledning af det, der er anført i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2 om en fastboende dommerfuldmægtig i Præstø, sige, at jeg går ud fra, at der ikke i almindelighed sker nogen forøgelse af dommerfuldmægtigenes antal. Jeg tror, det er af stor betydning, for at man kan få tilgang af de rette personer til disse stillinger, at det normalt er således, at en dommerfuldmægtig, der har gjort god tjeneste i et passende antal år, kan forvente at blive dommer. Hvis den ændring af retskredsenes antal, der nu skal ske, medfører en forøgelse af dommerfuldmægtigenes antal, vil der blive for mange dommerfuldmægtige til, at de alle kan forvente at blive dommere. Derfor — og naturligvis også for at der kan spares så meget som muligt i statens